

(דף מב ע"א) ערום מינה, מפל מה דלעילא מן אימא עלאה דאיהי תשובה האב, ואסתלקו מינה, ואי לאו דקמת עמיה תשובה וגלת עמיה, הוה אתאביד מפל וכל, ובגין דא (תהלים קל ג) אם עונות תשמר י"ה אדנ"י מי יעמוד, מי יעמוד ודאי, ובגין דא ובפשעיקם שלחה אפכם (ישעיהו ג א), הדיא דאתמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, את לאסגאה שכינתא תתאה עמה.

אימא עלאה קמת באדם, ואימא תתאה בהבל, דחובא דאדם רב הוה מדהבל, ובגין דא ברי א"י מן אהי"ה, איהו א"י דחב ביה הבל, ואסתלקו ואשתארת (נ"א קנן ואסתלק ואשתארת), ה"ה, ובגין דא א"י הבל אחיה, ואיהו א"י מן אדנ"י, ואשתאר ד"ן מן אדנ"י, חובא דאדם גרם דאסתלק י"ו מן יהו"ה, ואשתאר ה"ה.

אמר ליה אבא והא י"ו הוה ליה למהני ו"י, אמר ליה ברי ודאי דא רוא דחב במחשבה עלאה, דאסתלק י' מן א, ואשתארת ו"י, בגין דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה סתימא באת י' מן א, דלית יחודא (ס"א מחשבה) בר מינה, והכא רוא דלא אתגלייא עד השתא, ודא איהו פי ידע שמי יקראני ואענהו (תהלים צא יד), שם י', דלית לעילא מינה כלל, אלא ההוא דברא כלא, ולית מאן דברא ליה, דאית בורא דאתברי, כגון מיא דאיהו ברא לעשבים ונגדל לון ואיהו אתברי, אכל האי ברא ולא אתברי, איהו דלית אל"ה לעילא מינה.

אמר ליה אבא מאי או"י הו"י, אמר ליה ברי האי איהו בד אסתלק א מן אהי"ה, עם י"ו מן יהו"ה, אתעביד או"י, אמר ליה, אי הכי האי א דתמן ו"י לעילא מן א' מן אהי"ה איהו, ומפל שמהן, אמר ליה ברי אית א' דאיהו בדיוקנא דא יו"ה, י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא, ודא א' מן אהי"ה, א' מן אדנ"י, אכל האי א סופה פתחלתה ותחלתה פסופה, ובה אמר עלת העלות אני ראשון ואני אחרון (ישעיהו מד ו), ובאת ו' דאמצעיתא ומבלעדי אין אלהים.

אמר ליה הא ודאי אתגליא לי מה דלא ידענא עד השתא, ולא עתיד לאתגליא עד יומין דייתי מלפא משיחא, אמר ליה אי הכי אשתמודע דאית אדם קדמון לכל קדומים, ואית אדם אחרא, אמר ליה ברי הכי הוא ודאי, אדם דברא ליה עלת העלות בדיוקנא דיליה סתים וגניז, האי גרם דאסתלק עלת העלות, אדם תניינא האב במחשבה, ואדם תליתאה האב במעשה, דתלת אדם אינון, אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם דעשיה, דלאו כל חובין שוין.

אמר ליה ברי עם כל דא הוה ה' קיימא קמיה דאדם, פתר דאתו ערב רב ועבדו ית עגלא, גרמו דאסתלק ה' לגבי ו"י, ואתעביד הו"י, ומאן גרם דא, הוי גוי חוטא (ישעיהו א ד), ואשתארת ה' בתראה יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדה, דבקדמיתא ותלכנה שתיהן (רות א יט) ה"ה, לבתר אסתלקת ה' עלאה, אשתארת ה' תתאה בתראה יחידה, פתר דאתערבו טוב עם רע, מה דאפריש קודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, גרמו דגלת שכינתא ואתערבת בין אומין דעלמא, (ס"א בין אומין דעלמא ובנהא עמה) ומנטרא לון (ס"א לנטרא לה) בגלותא, בההוא זמנא נחית קודשא בריה הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיהו מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים מִי אֱלֹהִים, עָלֶיהָ אֶתְמַר (ישעיהו מ כו) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי
בְּרָא אֱלֹהִים.

בְּרֵאשִׁית, נְחַתוּ תַמָּן תְּרִין סָבִין, וְאָמְרִין אֶתְעַסְקֵנָא בְּמַה דְּהוּיְתוּן וְאַנְן לָא הוּיְנָן (נ"א וְלֹא הוּיְנָן), וְדָא
ב' תְּרִין רֵאשִׁית.

הָא סָבֵא עֲלָאָה קָא נְחִית בִּינְיָהוּ, אָמַר הָא אָנְן חַד, וְתַלְתָּ תוּיְנָן וּכְעַן אָנְן חַד, אֱלֹהִים וְדָאִי מִי
בְּרָא אֱלֹהִים, מִי בְּרָא בְּאֵלִין תַּלְתָּ, וְאִיְהִי רְבִיעָאָה, וְשִׁבְעָאָה, (ס"א וְחֲמִשָּׁאָה), (וס"א וְתִשְׁעָאָה).

בְּרֵאשִׁית אֵינּוּן שִׁית סָבִין, וּמָאן נִינְהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, הָא אָנְן שִׁבְעָה וְתַלְתָּ גְנִיזִין
עֲלֵיהוּ.

בְּאֵלִין שִׁבְעָה סָבִין וּבֵת שַׁבַּת יְחִידָה לְקַבְלֵיהוּ שִׁבְעָה, וּבְגִין דָּא הָא אָנְן שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת, חַד
עוֹלָמָא הוּהּ מְזַנְב אַבְתְּרִיָּהוּ.

וְאֵלִין סָבִין אַעְרַעְרוּ בְּבוֹצֵינָא קַדִּישָׁא וְחֲבָרוּ, אָמְרוּ לֵיהּ רַבִּי רַבִּי, אַנְתָּ וְחֲבָרְךָ אֲשַׁבְּחָתוּן חַד
עוֹלָמָא דָּאִיְהוּ בְּאַרְחָא מְזַנְב אַבְתְּרִיָּכוּ.

אָמַר לוֹן, אַעְרַעְנָא בְּמִשְׁרִיין סְגִיאִין דְּהוּוּ קָא אֶתְיִין מִקְרָבָא דְּחוּיָא, וְאַנּוּן מִשְׁרִיין דְּמִלְאָכִין דְּנְחָתִין
מְזַרְזִין לְקַבְלָא צְלוֹתִין, מִסְטָרָא דְּחַמְשִׁין אֶתְוּוּן דְּמִיְחַדִּין יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא, דְּבַהוּן וְחַמּוּשִׁים עֲלוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ מִצְרַיִם (שמות יג ט), דְּמִלְאָכִין דְּנְחָתִין לְאַגְחָא קְרָבָא, דְּקָא מְמַנָּן עַל צְלוֹתִין,
בְּלָהוּ הוּהּ נְחָתִין (ס"א סְלָקִין) בְּתוֹקְפָא דְּגַבּוּרָה, כִּד נְצַחִין לְחוּיָא, וּכְמַה חִילִין דִּילֵיהּ דְּקָא רְדַפִּין
אַבְתְּרִיָּהוּ, בְּכַמְהָ חוּבִין דִּישְׂרָאֵל, וְאֵינּוּן מְאַרִי צְלוֹתִין, וּמִסְתַּפְלִין בְּשֵׁם יְהו"ה דְּאִיְהִי בִינְהּ,
דְּנְחָתָא עֲלֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּגַבּוּרָה, בְּלָהוּ נְפֻלִין מְקִיּוּמֵיהוּ, וְאַתְקַיִים בְּהוּ סוּס וְרַכְבוּ רְמָה בְּיָם (שם
טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִינְהּ, חַמְשִׁין אֶתְוּוּן דְּקַרִיָּאת שְׁמַע.

אָמְרוּ לֵיהּ וְלַחֲבָרְיָא הוּהּ לְכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּפְלָא בְּתַר הוּוּא דְּמְזַנְב בְּתַר צְלוֹתִין דְּאֵינּוּן חֲלָשִׁין,
וְלִית לוֹן רְשׁוּ לְסֻלְקָא עִם אַחְרָנִין וְלְפָרְחָא עֲמַהוּן לְעֵילָא, וּבְגִין אֵינּוּן צְלוֹתִין חֲלָשִׁין אֶתְמַר (דברים
כה יח) וַיִּזְנַב בָּהֶּם כָּל הַנְּחָשִׁלִים אַחֲרֵיהֶם, (ישעיה יא ו) דְּנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סְלָקִין בְּיו"ד ה"א וּא"ו ה"י, וְכָל חַד אֵית לֵיהּ צְלוֹתֵיהּ, וְאַם חָסַר חַד מִנְיָהוּ אֶפִּילוּ
בְּתַרְאָה, לָא סְלִיק צְלוֹתָא דִּילֵיהּ עֲמִיהּ, בְּגִין דְּאִיְהוּ עֲנָא, וְלִית לֵיהּ רְשׁוּ לְסֻלְקָא צְלוֹתֵיהּ עִם
אַחְרָנִין, בְּלָהוּ צְלוֹתִין מִתְעַכְבָּן לְסֻלְקָא, עַד דְּתַהִיא צְלוֹתָא דְּעֲנָא סְלִיקָתָא, וּבְגִין דָּא תַּפְלָה לְעֵנִי
כִּי יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכְלָהוּ מִתְעַטְפִין בְּגִינְהּ, עַד דְּאִיְהִי סְלָקָא עֲמַהוּן, דְּלִית פְּרוּדָא בְּהּ מִנְיָהוּ.

וְצְלוֹתָא דְּעֵנִי אִיְהוּ שְׁכִינְתָא, מָאן עֵנִי דָא צְדִיק, וְהִיא צְלוֹתָא אֶתְקַרִיָּאת עֶקֶב לְגַפִּי צְלוֹתִין
אַחְרָנִין, וּבְגִינְהּ אֶתְמַר אֶפִּילוּ נְחַשׁ פְּרוּדָא עַל עֶקְבוּ לָא יַפְסִיק, אִף עַל גַּב דְּסָחִיר לָהּ לְהִיא נְקוּדָה
דְּאִיְהִי קוּצָא דָּאֵת ד', בְּכַמְהָ חוּבִין לְאוּלְפָא קַטִּיגוּרָא עַל בְּנוֹי דְּשְׁכִינְתָא, לָא יַפְסִיק לְתַהִיא

נקודה, דאם יפסיק, בגיניה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוף;
בעקבו, דבגין חוץ לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק,
ואיהו פוסק, וברח מניה, הדא הוא דכתיב (בראשית לט יב) ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

אדהכי הא עולימא דקא אזדמן לגבייהו, מחמר אחר בעירן, אמר לון מהו ויעזוב בגדו בידה,
אלא עקרב איהי עקר ב', דעקרת ביתא דשכינתא, ודא איהו בגדו דחוץ דעבודה זרה, פד חוץ
אתיא לאתחברא עם גוף אדם ישן, דאמרת שכבה עמי, הצופה זונה, אתמר פאות פרית וינס
ויצא החוצה.

(נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה להתיא נקודה
דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש
פרוץ בגין דחוץ לא יפסיק ולא אסתלק, ואיהו פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, פמה
דעבד יוסף צדיקא הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה וינס וכו'. אדהכי הא עולימא קא אזדמן
לגבייהו מחמר פתר בעירן, אמר לון מאי וינח בגדו אצלה וכו', אלא עקרב עקר ב', דעקר ביתא
דשכינתא, פד בעיא לאתחברא עם צדיקיא צריך לאפסקא מניה, ולא יתהני מניה ואפילו